Apostolisk suksesjon

i suksesjonslinjen til

Hans Høyærverdighet*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag

Nattverden av Leonardo da Vinci (1495–1498) i refektoriet i Santa Maria delle Grazie i Milano: vår Herre med de tolv.

Fri bruk.

Hva apostolisk suksesjon er

Apostolisk suksesjon er den ubrutte rekken av biskoper, hver vigslet ved håndspåleggelse av dem som gikk forut for ham, tilbake til apostlene som Kristus sendte ut. Oldkirken pekte på den som et vitnesbyrd om at dens tjeneste stammet fra apostlene selv: St. Klemens av Roma skrev om den omkring år 96 e.Kr., og St. Ireneus av Lyon gjorde omkring år 180 e.Kr. rede for rekken av biskoper i Roma fra apostlene til sin egen tid.

Kristne er ikke enige om hvor viktig den er. Mange kirkesamfunn mener at apostolisk suksesjon er uten betydning, og at Kirkens troskap ligger i å holde fast ved apostlenes lære snarere enn i noen rekke av biskoper. Andre holder den for avgjørende for et sant embete og sanne sakramenter, blant dem Den romersk-katolske kirke, de ortodokse kirkene, de orientalsk-ortodokse kirkene og Østens kirke, mens anglikanske og enkelte lutherske kirker setter den høyt. Også innenfor mange kirkesamfunn er synene delte om hvor mye det betyr at en biskop nedstammer fra en av Kristi apostler.

De tolv og de sytti

Noen innen den kristne tro skiller mellom de opprinnelige tolv apostlene og de sytti som Herren «utvalgte» og «sendte ... ut, to og to, i forveien for sig» (Lukas 10,1). Begge fikk sitt oppdrag av Kristus selv til å forkynne Guds Rike, å helbrede og å bære hans myndighet: «Den som hører eder, hører mig» (Lukas 10,16).

Biskop Byers er av den oppfatning at de sytti kjente Kristus personlig og fikk sitt oppdrag av ham personlig; Herren kjente dem godt nok til å sende dem ut for å gjøre hans gjerning. Derfor mener han at apostolisk suksesjon omfatter de sytti så vel som de opprinnelige tolv. St. Paulus, som etter oppstandelsen ble kalt til hedningenes apostel, ble mottatt av de tolv som en sann apostel, og de gav ham «samfunds-hånd» (Galaterbrevet 2,9).

Suksesjonslinjene på disse sidene

Biskop Byers legger her frem sine apostoliske linjer til offentlig gjennomsyn og til gagn for de kristne troende. Hver side følger én linje fra dens apostel, biskop for biskop, frem til biskop Byers. I de fleste tilfeller følger hver linje, helt tilbake til apostelen, nettopp de bispelistene som føres av de kirkene som er nevnt på siden, de samme listene som disse kirkene selv følger når de fører sin apostoliske suksesjon tilbake, og de helgenene som nevnes i hver linje, er de som disse kirkene ærer.

Attestene for biskop Byers' egen ordinasjon og bispevigsel, sammen med fotografier fra bispevigselen, er lagt frem på siden Om biskopen.

Uansett hvilket syn man har på de sytti, har biskop Byers gyldig apostolisk suksesjon fra fire av de opprinnelige tolv, St. Peter, St. Andreas, St. Johannes og St. Tomas, og dessuten fra St. Paulus,

hedningenes apostel. I forbifarten kan det nevnes at den nåværende biskopen av Roma per 2026 gjennom sin hovedlinje av bispevigsler fører sin apostoliske suksesjon tilbake til St. Peter alene; og den nåværende patriarken av Moskva og hele Russland fører gjennom sin hovedlinje av bispevigsler likeledes sin apostoliske suksesjon tilbake til St. Peter alene, gjennom bispesetet i Antiokia. Den nåværende erkebiskopen av Canterbury fører gjennom sin hovedlinje av bispevigsler sin apostoliske suksesjon tilbake til én enkelt apostel, gjennom bispesetet i Canterbury; den nåværende syrisk-ortodokse patriarken av Antiokia, gjennom sin hovedlinje av bispevigsler, til St. Peter alene, gjennom bispesetet i Antiokia; og den nåværende katolikos-patriarken av den assyriske østens kirke, etter denne kirkens liste, til St. Tomas, gjennom bispesetet i Seleukia-Ktesifon.

Når det gjelder de sytti, har biskop Byers apostolisk suksesjon fra fem som kirkene ærer som apostler blant de sytti: St. Taddeus (Addai), Edessas apostel; St. Linus, den første biskop av Roma etter St. Peter; St. Evodius, den første biskop av Antiokia etter St. Peter; St. Stakys, den første biskop av Bysants; og St. Trofimus, den første biskop av Arles.

Kilder og verifisering

Disse linjene ble mottatt gjennom boken med apostoliske slektslinjer som biskop Byers fikk overrakt ved sin bispevigsel i 2013. De er ikke bare avskrevet. Hvert ledd er gransket og verifisert gjennom biskop Byers' egen forskning, opp mot bispelistene som føres av kirkene som er nevnt på hver side, og de alminnelige historiske kildene til den bispelige suksesjon, blant dem Den hellige stols opptegnelser over den romerske suksesjon, listene til det økumeniske patriarkat av Konstantinopel og patriarkatene av Antiokia, opptegnelsene fra den russisk-ortodokse, den gammelkatolske, den syrisk-ortodokse og den assyriske kirke, og William Stubbs' *Registrum Sacrum Anglicanum*, registeret over de engelske biskopenes vigsler.

Der disse opptegnelsene avviker fra boken, er opptegnelsene fulgt og linjene rettet. Linjer som hevdes i boken, men som ikke kunne bekreftes ut fra opptegnelsene, er utelatt. Hver biskop som nevnes på disse sidene, kan leseren selv kontrollere i opptegnelsene til hans egen kirke.

De apostoliske linjene i oversikt

Biskop Byers har apostolisk suksesjon fra ti apostler – fire av de opprinnelige tolv, St. Paulus og fem av de sytti – langs elleve atskilte ruter, som hver er fremstilt på sin egen side nedenfor. Tallene viser hans plass i hver linje.

Apostlene

Apostel	Ruter	Biskop Byers
St. Peter	Roma (Rebiba–Brasil) · Roma (Utrecht) · Antiokia (melkittisk) · Antiokia (ortodoks) · Antiokia (syrisk-ortodoks)	245 · 252 · 169 · 165 · 146
St. Andreas	Kyiv–Moskva · Konstantinopel–Albania	173 · 264
St. Johannes	Canterbury · Skottland–Seabury	126 · 132
St. Tomas	Østens kirke	112
St. Paulus	Canterbury · Skottland–Seabury	128 · 134

Av de sytti

En av de sytti	Ruter	Biskop Byers
St. Taddeus (Addai)	Østens kirke	111
St. Linus	Rebiba–Brasil · Utrecht	244 · 251
St. Evodius	Melkittisk · ortodoks · syrisk-ortodoks	168 · 164 · 145
St. Stakys	Kyiv–Moskva · Konstantinopel–Albania	172 · 263
St. Trofimus	Canterbury · Skottland–Seabury	127 · 133

Etter samme målestokk, hovedlinjen av bispevigsler, har overhodene for de gamle kirkene hver én enkelt linje til én enkelt apostel. Biskop Byers deler en linje med hver av dem, slik panelet på hver apostels side angir.

Kirkenes overhoder per 2026

Kirkens overhode	Linjer	Apostel	Felles linje med biskop Byers
Biskopen av Roma, pave Leo XIV *Den romersk-katolske kirke*	1	St. Peter	Roma (to ruter)
Patriarken av Moskva og hele Russland, patriark Kirill *Den russisk-ortodokse kirke*	1	St. Peter (gjennom Antiokia)	Antiokia, gjennom Moskva
Erkebiskopen av Canterbury, Sarah Mullally *Den engelske kirke og Det anglikanske kirkesamfunn*	1	Én apostel, gjennom Canterbury	Canterbury (to ruter)
Den syrisk-ortodokse patriarken av Antiokia, Ignatios Afrem II *Den syrisk-ortodokse kirke*	1	St. Peter (gjennom Antiokia)	Antiokia (syrisk-ortodoks)
Østens katolikos-patriark, Mar Awa III *Den assyriske østens kirke*	1	St. Tomas	Østens kirke
Biskop Byers	**11**	**Ti apostler**	—

Antallet linjer legger ingenting til nåden i de hellige ordener, ettersom én eneste gyldig linje er tilstrekkelig; de er gjengitt her som dokumentasjon for dem som ønsker å granske dem. Apostolisk suksesjon er ingen konkurranse, og en biskop som har mange linjer, har ikke større myndighet eller legitimitet enn en som har én eneste linje som er holdbar og etterprøvbar. Ingenting på disse sidene skal forstås som et krav på forrang fremfor noen biskop, aller minst fremfor dem som er nevnt her, og som har viet hele sitt liv til tjenesten for Kirken. Linjene er dokumentert for at de kristne troende, og enhver som ønsker å granske biskop Byers' ordinasjoner, skal kunne finne fakta samlet på ett sted, og for at oppmerksomheten skal hvile der den hører hjemme: på Guds ord og Jesu Kristi evangelium.

Helgener og martyrer

På hver apostels side er de i linjen som gav sitt liv for troen, betegnet som martyrer, og de som er kanonisert eller på annen måte opphøyet til alterets ære, er merket med sin status som hellige eller

salige, enten i den ortodokse tradisjonen, i den vestlige tradisjonen eller i begge. Kirkene er forskjellige med hensyn til hvilke helgener de anerkjenner, og hva de krever før en person æres som helgen; merkene på hver side viser hvilken kirke som ærer hvem. De gjelder bare livets hellighet og har ingen betydning for gyldigheten av noen bispevigsel.

Velg en apostel for å se suksesjonslinjen.

Apostlene

St. Peter I Roma (Rebiba–Brasil)

Apostel og martyr

Roma, Rebiba-suksesjonen, Brasil og Amerika

Biskop Byers, nr. 245 i suksesjonen

St. Peter I Roma (Utrecht)

Apostel og martyr

Roma, Frankrike, Utrecht, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 252 i suksesjonen

St. Peter I Antiokia (melkittisk)

Apostel og martyr

Antiokia, Det melkittiske patriarkat, Beirut og Amerika

Biskop Byers, nr. 169 i suksesjonen

St. Peter I Antiokia (ortodoks)

Apostel og martyr

Antiokia, Det ortodokse patriarkat, Moskva og Amerika

Biskop Byers, nr. 165 i suksesjonen

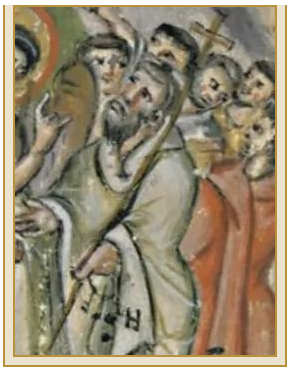

St. Peter i Antiokia (syrisk-ortodoks)

Apostel og martyr

Det syr
patriar
Ameril

ERS,
ESJO

St. Andreas (Kyiv–Moskva)

Den førstkalte, apostel og martyr

opel, K
Amer

ERS,
ESJO

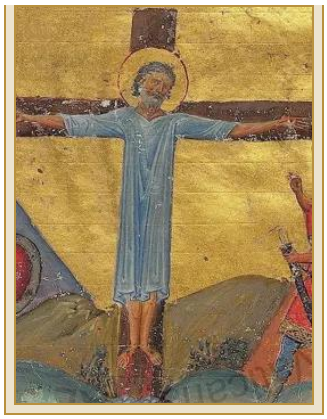

St. Andreas (Konstantinopel–Albania)

Den førstkalte, apostel og
narty

opel,
merik

ERS,
ESJO

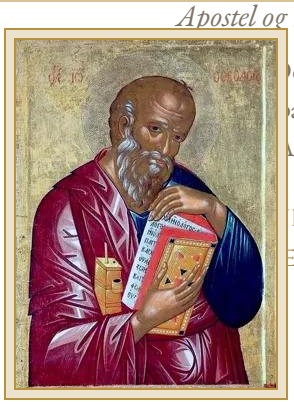

St. Johannes (Canterbury)

Apostel og evangelist

Smyrna, Lyon, Canterbury og Amerika

Biskop Byers, nr. 126 i suksesjonen

St. Johannes (Skottland–Seabury)

Apostel og evangelist

Smyrna, Lyon, Canterbury, Skottland og Amerika

Biskop Byers, nr. 132 i suksesjonen

St. Tomas

Apostel og martyr

Østens kirke, India, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 112 i suksesjonen

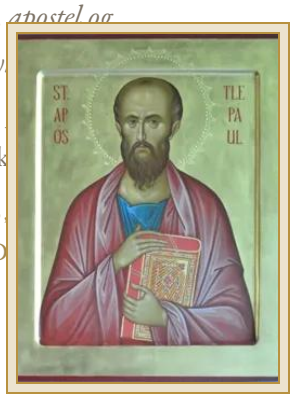

St. Paulus (Canterbury)

Hedningenes apostel og martyr

Arles, Canterbury, Den engelske kirke og Amerika

Biskop Byers, nr. 128 i suksesjonen

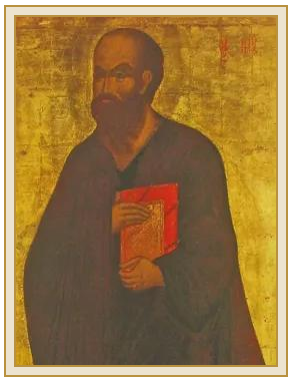

St. Paulus (Skottland–Seabury)

Hedningenes apostel og martyr

Arles, Canterbury, Skottland og Amerika

Biskop Byers, nr. 134 i suksesjonen

Av de sytti

St. Taddeus (Addai)

En av de sytti

Østens kirke, India, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 111 i suksesjonen

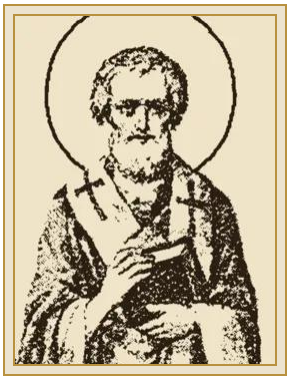

St. Linus (Rebiba–Brasil)

En av de sytti

Roma, Rebiba-suksesjonen, Brasil og Amerika

Biskop Byers, nr. 244 i suksesjonen

St. Linus (Utrecht)

En av de sytti

Roma, Frankrike, Utrecht, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 251 i suksesjonen

St. Evodius (melkittisk)

En av de sytti

Antiokia, Det melkittiske patriarkat, Beirut og Amerika

Biskop Byers, nr. 168 i suksesjonen

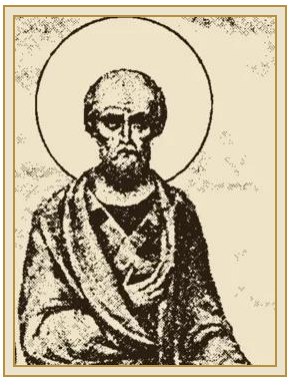

St. Evodius (ortodoks)

En av de sytti

Antiokia, Det ortodokse patriarkat, Moskva og Amerika

Biskop Byers, nr. 164 i suksesjonen

St. Evodius (syrisk-ortodoks)

En av de sytti

Antiokia, Det syrisk-ortodokse patriarkat, India og Amerika

Biskop Byers, nr. 145 i suksesjonen

St. Stakys (Kyiv–Moskva)

En av de sytti

Konstantinopel, Kyiv, Moskva og Amerika

Biskop Byers, nr. 172 i suksesjonen

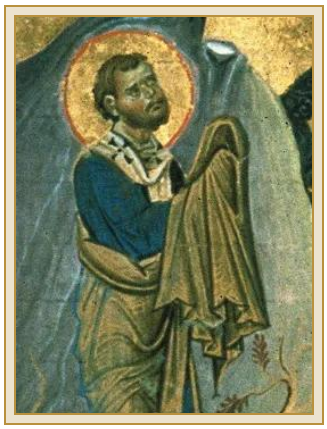

St. Stakys (Konstantinopel–Albania)

En av de sytti

Konstantinopel, Albania og Amerika

Biskop Byers, nr. 263 i suksesjonen

St. Trofimus (Canterbury)

En av de sytti

Arles, Canterbury, Den engelske kirke og Amerika

Biskop Byers, nr. 127 i suksesjonen

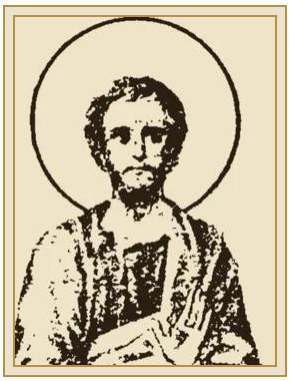

St. Trofimus (Skottland–Seabury)

En av de sytti

Arles, Canterbury, Skottland og Amerika

Biskop Byers, nr. 133 i suksesjonen

Ikoner: St. Peter, Sinaifjellet, 500-tallet, fri bruk. St. Peter (Utrecht), radering av Lucas Vorsterman II, 1660, Rijksmuseum, fri bruk. St. Peter i Antiokia (melkittisk), Bebudelseskatedralen, Moskva, omkring 1399, fri bruk. St. Peter i Antiokia (ortodoks), Sofiakatedralen, Novgorod, omkring 1050, fri bruk. St. Andreas, Walters Art Museum, Baltimore, fri bruk. St. Johannes, Patmos, omkring 1500, fri bruk. St. Tomas, 1300-tallet, fotografi av Herbert Frank, CC BY 2.0. St. Paulus, St. Paul's Episcopal Church, Seattle, fotografi av Joe Mabel, CC BY-SA 3.0. St. Taddeus, Sinaifjellet, 900-tallet, fri bruk. St. Stakys, Lagoudera, Kypros, 1192, fotografi: Dumbarton Oaks, CC0. St. Linus, russisk «Helgenenes liv», 1903–1911, fri bruk. St. Linus (Utrecht), trykk, Rijksmuseum, fri bruk. St. Trofimus, klostergangen i Saint-Trophime, Arles, 1100-tallet, fotografi frigitt til fri bruk. St. Evodius (melkittisk), italiensk skole, 1600-tallet, fri bruk. St. Evodius (ortodoks), russisk «Helgenenes liv», 1903–1911, fri bruk. St. Peter i Antiokia (syrisk-ortodoks), Rabbula-evangeliene, år 586 e.Kr., fri bruk. St. Andreas og St. Stakys (Konstantinopel–Albania), Basileios IIs menologion, omkring år 1000 e.Kr., fri bruk. St. Paulus (Skottland–Seabury), Spaso-Preobrazjenskij-klosteret, Jaroslavl, fri bruk. St. Johannes (Skottland–Seabury), Book of Kells, omkring år 800 e.Kr., fri bruk. St. Trofimus (Skottland–Seabury), russisk «Helgenenes liv», 1903–1911, fri bruk. Alle via Wikimedia Commons; beskåret og skalert. Fullstendige kildeangivelser finnes på hver apostels side.